

Interaktivní galerie Becherova vila,

pobočka Galerie umění Karlovy Vary, příspěvkové organizace Karlovarského kraje
Krále Jiřího 9, 360 01 Karlovy Vary, tel: 354 224 111,
info@galeriekvary.cz, www.galeriekvary.cz, www.becherovavila.cz

Pořadatel	Galerie umění Karlovy Vary, přísp. organizace Karlovarského kraje
Místo konání	Interaktivní galerie Becherova vila, Krále Jiřího 9
Zahájení	čtvrtek 8. února 2018 v 17 hodin, výstavu uvedou: Jan Samec, ředitel galerie, Zdeňka Bílková, autorka výstavy, Pavel Šmidrkal, autor katalogu, přítel Petra Poše
Autorka výstavy	Zdeňka Bílková
Termín	9. února – 1. dubna 2018
Otevírací doba	otevřeno denně mimo pondělí 10.00 – 17.00 hodin
Vstupné	40,- / 20,- Kč

Petr Poš (1944 – 2015), absolvent Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze (Ateliér filmové a televizní grafiky, prof. Adolf Hoffmeister) proslul zejména svými výtvarnými návrhy k animovaným filmům. Výstava Pastviny Petra Poše představí především autorovu méně často veřejnosti prezentovanou volnou grafickou tvorbu (litografie, suchá jehla), doplněnou o ukázky návrhů loutek a scénografií k animovaným filmům, knižních ilustrací a filmových plakátů.

Filmová a televizní tvorba

Nejvíce známý veřejnosti je Petr Poš pro svou filmovou a televizní tvorbu, především se jedná o zpracování pohádek Jana Wericha. Werichova tvorba Poše uchvátila již na studiích – Pošovým absolventským filmem v Ateliéru filmové a televizní grafiky Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze v roce 1968 byl krátkometrážní film Jednoslabičný příběh.

K Werichovým pohádkám a především ke knize Fimfárům se Petr Poš vracel celý život. Prvním zpracovaným příběhem z knihy Fimfárům byla Lakomá Barka (1986, režie Vlasta Pospíšilová). Za tento film získal Poš v roce 1987 Cenu Jiřího Trnky. Následoval film Až opadá listí z dubu (1991, režie Vlasta Pospíšilová) a Splněný sen (2001, režie Vlasta Pospíšilová). Tyto tři zmiňované krátké loutkové animované filmy společně se snímky Franta Nebojsa a Fimfárům tvoří celovečerní film Fimfárům Jana Wericha (2002, režie Vlasta Pospíšilová a Aurel Klimt). Na výtvarném řešení tohoto filmu se podílel společně s Petrem Pošem také Martin Velíšek a oba výtvarníci za tento počín získali v roce 2002 Českého lva.

Werichova kniha Fimfárům z roku 1960 obsahuje celkem devatenáct humoristických pohádek, přičemž některé mají spíše ráz anekdoty, jiné zpracovávají původně české, ruské, anglické či arabské pohádky, další jsou Werichem přímo vymyšlené. Všechny se však vysmívají lidským nešvarům jako je lakota, lenost či nevěra a postavy v nich jsou vždy groteskně přehnané. Ukazují člověka v jeho slabosti, přičemž kladné postavy mají i své zápor a naopak, záporné postavy mají své klady. Petr Poš Werichovu estetiku a myšlení velmi dobře pochopil, vizualizoval napsaná slova a vytvořil tak živý obraz groteskního Werichova světa, jenž je s nadsázkou analogií světa skutečného. Vypovídá o tom, jak my lidé v tomto světě žijeme a s jakými strastmi a patáliemi se v životě setkáváme či můžeme setkat.

Pošovy návrhy loutek mají většinou zvláště tvarované nosy – hlavně dlouhé a velké, jindy však

malé a kulaté. Obličej loutek jsou mnohdy jen lehce, často však velmi výrazně karikované tak, aby již z obličejů postavy byla poznat její povaha.

V roce 2006 vzniká další celovečerní film zpracovávající Werichovo dílo – Fimfárům 2 (režie Vlasta Pospíšilová, Břetislav Pojar, Jan Balej, Aurel Klimt). Obsahuje čtyři pohádky, přičemž Petr Poš vytvořil výtvarné řešení ke snímku Tři sestry a jeden prsten. Na dalších třech pohádkách Moře, strýčku, proč je tak slané, Hrbáči z Damašku a Paleček pracovali výtvarníci Martin Velíšek, Jan Belej a Pavel Koutský. Rovněž druhý díl Fimfára byl oceněn Českým lvem za nejlepší výtvarný počín, a to v roce 2006.

V roce 2011 se Werichovo Fimfárům dočkalo 3D zpracování. Celovečerní film s názvem Fimfárům – Do třetice všeho dobrého obsahuje tři příběhy: Jak na Šumavě obři vyhnuli, O kloboučku s pérkem sojčím a Rozum a štěstí. Petr Poš se ujal výtvarného zpracování pohádky O kloboučku s pérkem sojčím (režie Vlasta Pospíšilová).

Celkem se Petr Poš podílel na téměř dvaceti filmech, většinou jako výtvarník, mnohdy také jako režisér. Za zmínku stojí film Sir Halewyn natočený podle předlohy Michela de Ghelderoda, ale také jeho spolupráce s televizí, především v oblasti tvorby pro děti - večerníčky Drobné trampotky Petříka Sobotky (1983, režie Jaromír Červený) nebo Vynálezy dědka Jahody (1984, režie Břetislav Dvořák).

Knižní ilustrace

Petr Poš vytvořil ilustrace k více než třiceti knihám a je také autorem řady knižních obálek. V knižní tvorbě volí různé přístupy, dle charakteru knihy. Vytvářel ilustrace převážně k literatuře pro děti a mládež, ale kreslil i knihy pro dospělé. Vystaveny jsou jednak knihy, ve kterých návštěvník může listovat, ale také řada originálních návrhů ilustrací. Bohužel, vzhledem k velkému množství jeho ilustrací a téměř žádné dokumentaci, nebylo možné všechny ilustrace určit a mnohdy se zřejmě jedná o ilustrace nerealizované.

Filmový plakát a užitá grafika

Petr Poš vytvořil za svůj život více než padesát návrhů filmových plakátů a jeho tvorbu lze přiřadit k takzvanému zlatému věku československého filmového plakátu. Plakáty vytvářel především pro Ústřední půjčovnu filmů (ÚPF).

Plakátovou tvorbou se začal zabývat již v letech šedesátých, nicméně nejvíce plakátů vzniklo v letech osmdesátých. Právě ty vynikají jedinečným výtvarným zpracováním,

originálním nápadem a lze v nich spatřovat rysy typické pro Pošův výtvarný rukopis. Volí různé výtvarné přístupy dle charakteru snímku, přesto lze v jeho návrzích nalézt společné prvky. Postavy jsou plošně stylizované, zbavené nepodstatných detailů, a naopak některé detaily s nadsázkou vyzdvihuje či přidává detaily zcela nové. Linka je pevná a čistá, mnohdy však lehce roztřesená, což však kresbě neubírá na působivosti, ba právě naopak. Pracuje s kontrasty barevných ploch.

Petr Poš vytvořil plakáty jak dětským filmům, komediím, ale i dramátům. Za svou tvorbu v oblasti filmového plakátu získal v roce 1990 prestižní cenu Prix Savignac – 1. cenu na Salónu plakátů v Paříži.

Volná tvorba

V oblasti volné tvorby je autorův originální rukopis manifestován nejvíce. Věnuje se grafickým technikám, konkrétně suché jehle a litografii. Na výstavě jsou zastoupeny především Pošovy litografie. V nich používá plošnou stylizaci a důraz klade na linii. Lze zde spatřovat několik protikladů – hru barevné plochy s černou roztřesenou linií, souboj líbivosti a krásy s hrůzou a děsem, které v nás vyvolávají různě zdeformované postavy. Vytváří tak v divákovi silné napětí.

Výstava je připravená ze soukromých sbírek s laskavým svolením dědiců.

Zdeňka Bílková